

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XXXIV: Colvs

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

THEOCRITI

Calcibus insiliunt uentrem, nec discrepat illi
Autonoë: carnes aliae & restantia Bacchæ
Membra truces laniat. tum cæde et sanguine foedæ
Funestæq; omnes Cadmeida cursibus arcem
In sanis repetunt, luctum, non Penthe ab alto
Monte reportantes: quæ qualiacunq; fuerunt
Facta, nihil moror, & neq; curet talis quisquam,
In quibus offendat contempti numina Bacchi.
Non si uel graviora malis patraverit iphis,
Ipse ego, seu nono, seu Bacchica sacra sub anno
Bis quimo redeant, nunquam Bacchantibus ulla
Desuero ratione, choroq; interitus illi
Musica thyrsigeris decantem carmina Bacchis.
Hoc namq; augurium supremo est ex loue uerum,
Cuncta pijs meliora dari, peiora prophanis:
Tu salue Dionyse pater, quem luppiter olim
Ex utero soluens femori apposuisse fouendum
Dicitur ipse suo Dracani prope rura niuosi.
Formosa ò Semele salue, ualeantq; sorores
Cadmo progenitæ, quæ multis anteferentur
Ex heroidibus, quæ insincke numine Bacchi
Tale peregerunt, nec uituperabile factum.
Nemo etenim debet reprehendere facta deorum.

THEOCRITI COLVS.

Eidyllion XXXIIII.

D Onum Cecropiæ lanificans ò Cole P.-lladis
'Attronis labor & cura domos semper a-
mantibus,

Tib

EID YLLION XXXIIII

Tu nūc fide aīo, et nos sequere in Nileos inclytam
Vrbem, quā nemus est in uiridi littore consitum
Sacratum Veneri, uentus eō nos feret à Ioue
Obtentus precibus: nauigium nang; rogabimus,
Quod non flatibus ullis egeat prospērioribus.
Ilic hospitis ut chara mei pectora Nicie
Oblectem aspiciens, & simul oblecter ab illius
Aspectu, Charitū nam uir hic est germen amabile.
Te nos ex elephanti ualidis osib; aditum,
Uxori dabimus munera non optima Nicie,
Cui tu continuis efficiē multa laboribus
Vestimenta uiris, quasq; ferant & mulierculæ
Pallas coeruleas fœminei tegmina corporis.
Nam tondent bis uoes lanigeras, temporis annui
In quo uis spacio, Theugenidem propter amabile.
Sic est & celer & fructiferis natalaboribus
Rerū semper amans, quæ deceat nō nisi præditam
Casto pectore, nequaquam igitur te Cole mittimus
Ignauæ domui, non adamanti male ferias
In nostris adeo progenitum te regionibus.
Nam certe patria est clara tibi, quā uetus Archias
Olim constituens ex Ephyra condidit inclyta,
Prestans Trimacriæ ciuib; urbs fortibus insulæ.
At nunc sacra coles testa domus famigeræ, uiri
Qui multa didicit, quam tenet & nunc sapientia,
Morbos pharmacijs ejiciens utilibus graues,
Miletis siquidem clara coles mœnia nobilis
Cum Græcis habitans scilicet Ionib; ut nurus

THEOCRITI

Per gentilicias emineat filia Theogenis
Te præstante Colo, te memorem possideat notam
Musas hospitis & semper amantis bona carmina.
Nam te sorte aliquis conficiens dixerit hospium:
O quam munera et magna satis gratia parvuli.
Namque dona ab amicis uenunt cuncta pbanda sunt.

THEOCRITI AMORES.

Eidyllion XXXV.

IN quo puer est sita candida ueritas,
Ut uerbum uetus est, nec habet dubiam fidem.
Verum dicere nos quoq; conuenit prius.
Ergo nunc animi tibi sensa ego detegam.
Toto me puer improbe pectora non amas.
Namq; hoc dimidium superest anime mibi,
Formæ munera rara adeo reputans tuae.
Iamq; id quod reliquum est anime simul occidit.
Quod si forte uoles, ego munere uixero
Tuo cum superis: sed ubi nihil annuis,
Cogis in tenebris male trifibis emori,
Sicut conuenit, & miseris in amantibus
Semper trifacie locus est: tamen o puer
Si uis te senioris & utilibus tibi
Vti consilijs, melius tibi cesserit,
Et laudans mea pectora sana probaueris.
Ecce nidum tibi in arbore qualibet unicum;
Quo non reptile serpere posset agrestium
Villum nunc alia tibi fronde hodie places,
Atq; cras alia, nec ab altero in alterum

infanire